

Casa Română.

Nu mai știi unde am găsit următoarea definiție :

Patriotismul este un sentiment care apare cu intermitențe și-i întovărășit de exclamația :

„Ce bine-mi pare că sunt... să zicem român” Pentru cel ce pășeste chiar cu neîncredere pe ușa casei românești de la *Venezia*, această exclamație vine dela sine și în orice moment.

Instalată fără lux, dar cu mult gust, „*Casa Română Prof. N. Iorga*”, ocupă două etaje dintr'un vechiu palat de marmură, cu odăi mari și luminoase, într'o piață liniștită.

În ea, orice intelectual român, în trecere prin *Venezia* găsește o largă ospitalitate și o bună găzduire pentru o sumă derizorie.

Dar scopul principal al instituției este altul : arhivele *Veneției* ascund o bună parte din trecutul țărilor românești și palatele ei sunt pline de operele lui *Tiziano*, *Veronese*, *Robusti* și ale unei întregi pleiade de pictori italieni.

Ele conțin comori de arhitectură și de sculptură la îndemna celor ce vor să le cerceteze.

Pentru aceștia Casa Română este căminul ideal, totdeauna deschis.

Al. Ci.

Din nou traducerele.

Intr'o reclamă, a unei societăți din Ardeal găsim următoarea... invitație :

Vă rugăm deci, că înainte de a satisface necesitățile Dv. să binevoiți a aștepta înștiințarea ns. a doua, pe care o veți primi în curînd.

Nu credem să se găsească nimeni, care să ducă spiritul de sacrificiu așa de departe încît să aștepte a doua înștiințare, cu prețul proprii sănătăți.

De altfel, nici nu s'ar fi pus problema, dacă s'ar fi găsit o expresie românească care să traducă corect „*Eindecking Ihres Bedarfes*” al Germanilor. G. Ler.

Record.

Postul de radioemisiune de la Moscova cu o putere de 500 de kilovați deținea pînă acum, împreună cu postul american al societății Crosby recordul, lăsînd pe toate celelalte mult în urmă.

Ca să bată propriul lor record, Rușii construiesc acum un post care va emite cu o energie formidabilă de 5000 (cinci mii) de kilovați în antenă.

Amplasamentul nu este încă hotărît dar construcția a început de cîteva luni. Al. Ci.

Mila.

Se judeca procesul lui Coroi de mai bine de două săptămâni. Se ajunsese în fine la pledoariile apărării. Nu'ți vine să crezi cîtă nedreptate i s'a făcut lui bietul Coroi să fie dat judecății! Cîtă prigoană din partea autorităților față de un ast-fel de om bun, milos apărător al săracilor... așa spuneau avocații apărării. Mă întreb însă, cum s'ar fi simțit Dompii apărători, atît de indignați astă-zi, dacă din întîmplare s'ar fi găsit la drum de sară în fața omului milos pē care îl apărau. E. R.